Mişh7913

Страшенна Фізія

ФІЗІЇНА КОЛЕКЦІЯ

ФІЗІЇНА КОЛЕКЦІЯ

Страшенна Фізія

Написав та проілюстрував Mish7913

Якщо ти злякався чогось невідомого,
не поспішай боятись, а на
початку дізнайся, що-ж
трапилось насправді

2022

Страшенна Фізія від Mish7913

Ця книга написана для розваги, і будь-яка частина цієї книги НЕ може бути продана будь-яким способом, включаючи електронну книгу, аудіокнигу чи друковану версію. Якщо ви надрукуєте цю історію, ви не зможете її продавати, ви можете лише подарувати її БЕЗКОШТОВНО, також якщо ви запишете аудіокнигу, її не можна продавати, ви можете лише поділитися нею БЕЗКОШТОВНО. Ця історія має бути абсолютно БЕЗКОШТОВНОЮ для всіх і кожного.

Це БЕЗКОШТОВНА книга: Не для Продажу.

https://mish7913.blogspot.com/

© Mish7913. All Rights Reserved. 2022

Зміст

РОЗДІЛ СТОРІНКА

1. Страшенна Фізія 5
2. Детектив береться за Справу 8
3. Детективи Збентежені 11
4. Епілог 14

Розділ 1

Страшенна Фізія

Стояла зимова спека, вулиці танули від снігу, покриваючи тонким шаром води всі дороги міста, люди з жахом дивляться новини про глобальне потепління, одні думають, що зима без снігу - це щонайменше якось дивно, а інші взагалі в розпачі, думають - що в них залишається лише валяться у багнюці, згадуючи ті моменти коли вони валяючись у снігу весело сміялися, і кидали один в одного сніжки.

Всі люди були в панічній паніці, кожен у своєму вигляді та у своїй формі. Але тільки не Роджер, у нього був гарний настрій, він думав про морозиво, і про те, як приємно було-б його їсти в спеку, і ще як він купатиметься в річці, бризкаючи всіх водичкою.

О так ... яке чудове позитивне мислення ...

У цей момент він був у ліжку, він прокинувся рано вранці і думав про щасливі речі, він сів, і з сонними очима він повернув голову до вікна, і те, що він побачив, шокувало його, і він закричав трохи від того жаху. У його вікно зазирала страшенна фізія. Він швидко протер очі і знову подивився, але... він не побачив цю фізію, він побачив лише чисте небо, будівлі та схід сонця на горизонті.

Він підвівся, швидко підбіг до вікна, відкрив і визирнув на вулицю, але там все було тихо - жінка похилого віку сиділа на лавці та гладила котика, діти весело бігали вулицями і запускали повітряних зміїв, на вулиці була гармонійна тиша.

Відійшовши від вікна, він подумав, що можливо, це все уявилося йому спросоння, тому ... він пішов на кухню готувати сніданок.

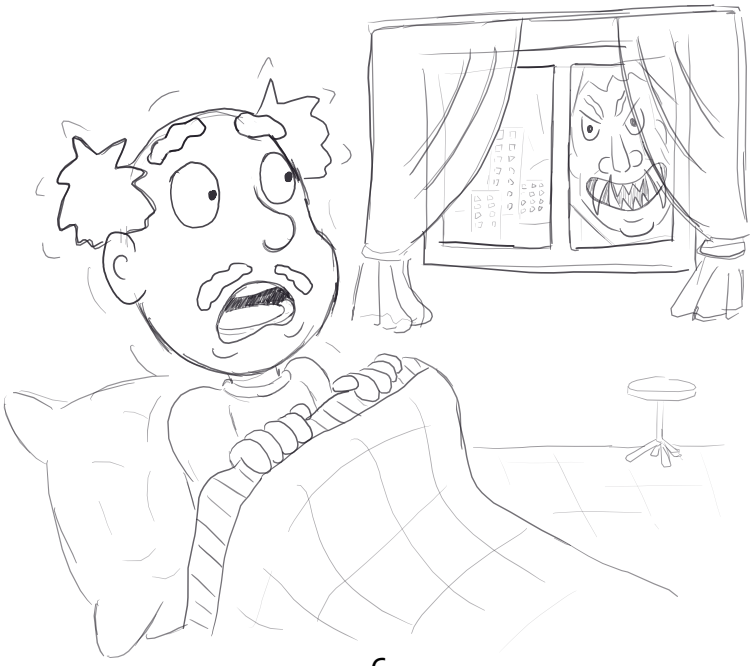

Під час приготування страви (а це була смажена яєчня з французькими грінками), і всю цю справу він планував запивати гарячим шоколадом з молоком. Тож … перевертаючи яєчню на сковороду, краєм ока він знову побачив у вікні ту саму страшну фізію, але коли він повернувся то знову нічого не побачив.

Він перелякався не на жарт, вимкнувши плиту, він побіг до свого друга (сусіда), бо він завжди приходить йому на допомогу, коли вона потрібна.

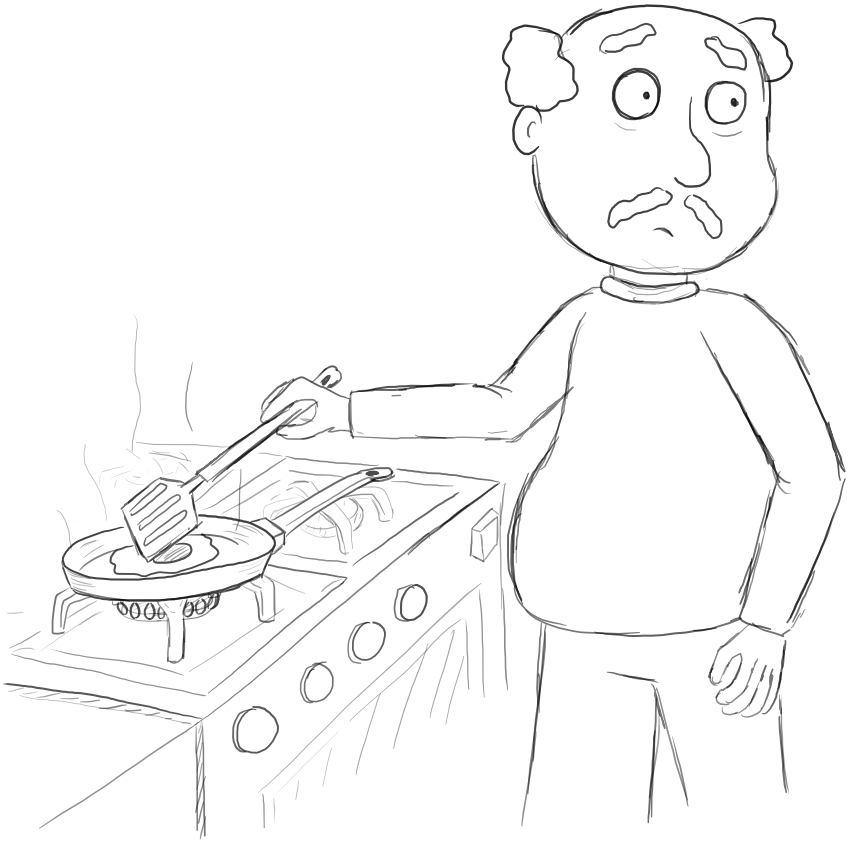

Розділ 2

Детектив береться за Справу

Роджер подзвонив у двері, і йому відкрив здивований Джеймс із зубною щіткою в роті, і він був дуже шокований, побачивши переляканий погляд свого сусіда, він запросив його до себе додому і запитав, чому він такий наляканий. І коли він почув історію сусіда, він вийняв зубну щітку з рота, швидко зрозумівши що потрібно робити, тому ... він взяв капелюх Шерлока Холмса з-під крісла, та натягнув його собі на голову, а потім озброївся лупою, та сказав щоб той не боявся, тому що за цю справу береться сам Джеймс Пітерсон.

Роджер дуже зрадів, тому що він дуже хотів зайняти місце доктора Ватсона, але потім він просто зрозумів, що він-ж постраждалий, і він майже засмутився, але потім він знову зрозумів: "А що... і у Ватсона могло щось статися".

Після цього він провів Джеймса додому, дістав з шафи котелок і насунув собі на голову, і задоволений почав показувати вікна, з яких зазирала фізія.

Детектив Джеймс оглянув вікна в спальні та на кухні, але ніяких ознак щоб хтось чіплявся за підвіконня, тим більше, щоб хтось там стояв, до того це-ж 4-й поверх. Він не міг зрозуміти, хто і навіщо заглядав у вікно, тим більше зі страшною фізією, та ще двічі.

“Так, ...” - сказав Джеймс, дивлячись у вікно..

“Що?” - запитав Роджер.

“Так, ...” - знову повторився Джеймс – “треба оглянути землю під вікном, якщо хтось піднімався вікнами, то під вікнами повинні бути сліди”.

Вони спустилися і почали оглядати землю під вікнами, але так нічого не знайшли, вони обійшли все вздовж і впоперек і навіть довкола будівлі, але під вікнами ніхто цього ранку не ходив.

Джеймс присів на лавочку і почав думати що робити, потім побачив що на цій же лавці сидить жінка похилого віку, і він запитав, чи не бачила вона когось лізучого по вікнам сьогодні вранці, та ще й зі страшною фізією. Вона відповіла, що нічого такого не бачила, і з самого ранку все було тихо у дворі.

Джеймс і Роджер посиділи деякий час і подумали ... потім ще подумали ... і ще ... і раптом Джеймс як підскочить, та каже:

“Слухай, та ми ще не опитали сусідів у будинку, може хтось щось бачив там”.

“Точно” – погодився Роджер.

І вони побігли до під'їзду, опитувати своїх сусідів.

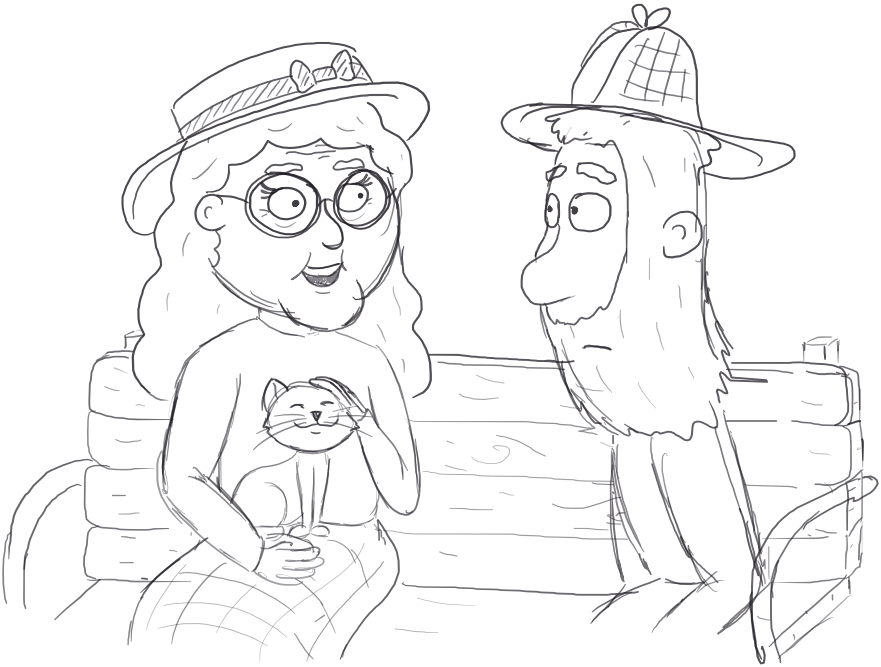

Розділ 3

Детективи Збентежені

Джеймс і Роджер почали обходити сусідів і розпитувати їх про страшну фізію, але ніхто нічого не чув і не бачив, а коли вони почали втрачати надію, то один із сусідів сказав їм:

“Ох так, я щовесни бачу цю страшну пику у своєму вікні”.

“Ви хотіли сказати фізію, так?” - вирішив уточнити Джеймс.

“Та й її теж... Але цього ранку я її не бачив, бо ще зима, а вона зазвичай у весні”.

“Хмм... а чому ця фізія з'являється у весні?”.

“Та хто його знає, я тільки знаю що вона заглядає у венсі, зазвичай о дев'ятій ранку.”.

Джеймс і Роджер повернулися до Роджера в квартиру, сіли на диван та почали думати.

"Так, ти бачив цю страшну фізію, і сусід знизу. Але сьогодні сусід знизу її не бачив, тому що ще не весна ... бррр маячня якась ..." — сказав Джеймс.

“Отож ...”

Джеймс підійшов до вікна, став думати і дивитися у вікно, так він стояв кілька хвилин, і розглядав те, що було за вікном, а потім щось привернуло його увагу, він подивився уважніше, а потім як розрегочеться:

“Ха-ха-ха-ха ...”

“Що? Що трапилось?” – запитав Роджер.

“Мені здається я зрозумів ...”

“Що там, що там?” - Роджер підбіг до вікна, і виглянув, але там все було тихо та спокійно. – “Я нічого не бачу”.

“Почекай хвилинку Роджер” – сказав Джеймс і вийшов за двері, залишивши Роджера збентеженим.

Роджер постояв трохи, і хотів було піти за ним, як раптом двері відчинилися, і в кімнату зазирнула та сама страшна фізіія. І Роджер аж підскочив від такого несподіваного повороту.

“Та ти не бійся, Роджер" - сказав Джеймс заходя в кімнату з хлопчиком, який ніс повітряного змія з намальованим на неї фізією.

"Ооо Тю... так це лише повітряний змій", — з полегшенням сказав Роджер.

"Так ... ось цей наш юний сусід просто запускав повітряного змія, і він просто пролетів повз твоє вікно саме в той момент коли ти подивився у вікно".

Хлопчик збентежено дивився на них, а потім Джеймс розповів йому, що трапилося, і хлопчик вибачився за неприємності, він не хотів налякати всіх цим повітряним змієм, цей повітряний змій був найдешевшим який він знайшов, та хлопчик вибіг гратись далі зі своїм повітряним змієм.

"Фуф ... як я радий що це лише малюнок," - сказав Роджер - "а чому сусід знизу бачить її щовесни, а я ні?"

"Та все дуже просто, ти навесні рано прокидаєшся (щоб вирушити на рибалку), ось ніколи і не бачив, а зараз зима що не зима, тому хлопчик і захотів по-запускати змія не дочекавшись весни".

"Вау, ну і ранок сьогодні, до речі... адже я-ж ще не снідав... мене вже яєчня з французьким тостом вже зачекалася".

Вони побажали один одному "смачного", і Джеймс пішов додому.

Розділ 4

Епілог

Під час сніданку, Джеймсу прийшла геніальна ідея, від доївши свій сніданок, заліз під ліжко і дістав звідти дошки, ганчірку, папір і набір інструментів, і побіг до Роджера.

Роджер відчинив двері, і здивувався радісним поглядом свого сусіда, і він подумав "Вау ... це я вже вдруге дивуюся за цей ранок", і ця думка також здивувала його, "Який дивовижний світ, дивуватися можна всьому, навіть моменту мого здивування, оце так ...".

Джеймс хвилину постояв, дивлячись на свого щасливого сусіда, і запитав:

"Про що ти думаєш? Ми вже три хвилини стоїмо у дверях".

“Ох так,” - стрепенувся Джеймс – “заходь”.

І Джеймс розповів Роджеру свою геніальну ідею:

"У мене прийшла геніальна ідея, я теж хочу зробити повітряний змій, але тільки не зі страшенної, а з милою фізією, і запускати спеціально так, щоб вона пролітала біля вікон, і щоб люди не лякалися, а навпаки, раділи та усміхалися, коли будуть бачити цю фізію".

"Це геніально, я хочу допомогти зробити це".

А потім вони почали створювати повітряного змія, якось зібрали його, скотчем закріпили і намалювали на ньому ну таку милу фізію, аж очі щипає ця милота фізіономна.

І ось ... коли повітряний змій був закінчений, вони радісні вибігли на вулицю, і запустили... і він полетів... повітряний змій розвивався на повітрі, його променіста усмішка осяяла весь двір, усі перехожі зупинялися щоб подивитися на неї, та на її шикарну усмішку.

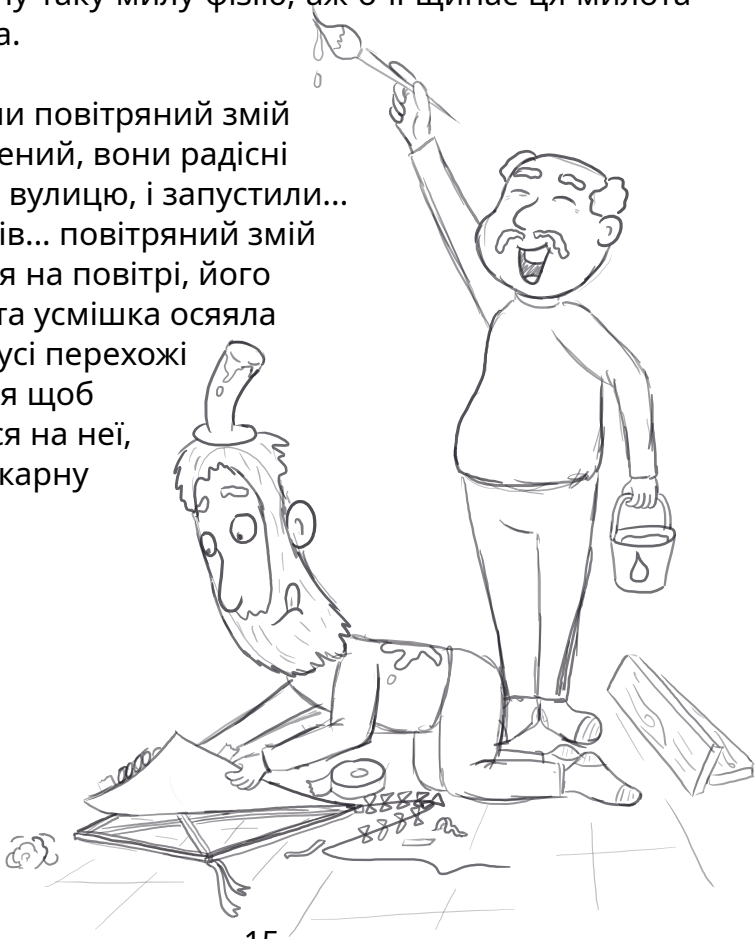

І ось вона підлітає до першого вікна... Джеймс і Роджер завмерли в невимовному передчутті, як раптом з вікна почувся крик:

“Аааа... що це за пика!?!”

Вони швидко спустили свого змія, і Роджер сказав:

“Оце так... не всі розуміють милу красу фізії”.

“Так,” - підтримав Джеймс – “головне, що ми розуміємо, так?”

“Так”
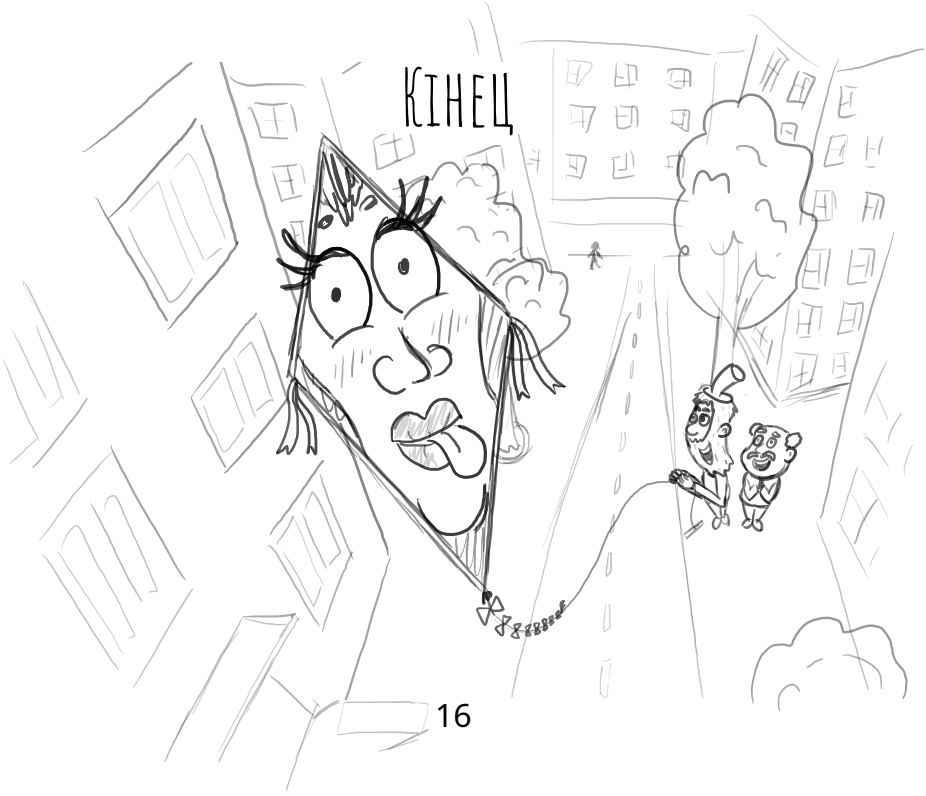
І вони радісні, взявши змія повітряного, пішли запускати його в парку.